

ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Ульяненко А.В., гр. ЕП-50

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.С. Іванілов**
Харківський національний університет будівництва та архітектури

На сучасному етапі ринкової економіки стержнем економічної політики є пошук шляхів підвищення ефективності і якості роботи всіх складових як виробничій сфері, так і сфері послуг. Вести сучасне господарювання доцільно максимально економно, намагаючись при цьому отримати економічний ефект з мінімальними матеріальними, трудовими і фінансовими витратами. Зазначене є надзвичайно актуальним під кутом зору сучасної фінансово-економічної кризи, яка торкнулась усіх сфер діяльності національної економіки України та її галузей і підприємств.

Проблема ефективності виробництва, у тому числі і у невиробничій сфері, завжди посідала важливе місце серед актуальних проблем наукового пошуку фахівців-економістів та менеджерів.

Зацікавленість нею виникає на різних рівнях управління економікою – від власників приватного підприємства чи бізнесових структур до керівників держави і управлінців галузями національної економіки.

У зарубіжних країнах накопичений значний досвід управління в області промисловості, торгівлі, кооперації, сільського господарства і т.п. внаслідок безпосередньої участі людей в управлінській діяльності.

Він збагачується за рахунок знань основ науки управління, світових досягнень в практичній організації економічних і соціальних процесів.

В Україні поки ще не досягнуті значні успіхи в теоретичному і практичному освоєнні менеджменту.

Реорганізуються старі структури управління і влади, при цьому використовуються західні моделі управління.

Однак механічне перенесення концепції управління з однієї соціокультурної середовища в інше, сліпе копіювання досвіду тієї або іншої держави практично неможливе і веде до важких економічних і соціальних наслідків.

Упровадження ринкових відносин у практику господарювання вимагає принципової зміни методів управлінської ієрархії.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

Федоренко Ю.О., гр. Б-28

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Н.Б. Кашена**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Однією з основних умов ефективного управління господарською діяльністю малих підприємств є наявність якісного інформаційного забезпечення, основу якого складає ефективно побудована система обліку і аналізу господарських процесів.

Дослідження теоретичних і методичних аспектів сучасного економічного аналізу показує, що питання організації і методики аналізу фінансового стану малих підприємств на даний час залишаються невирішеними не лише у вітчизняній, але й у зарубіжній науці.

В сучасній практиці аналізу фінансового стану підприємств використовуються методичні підходи, які базуються на методах горизонтального, вертикального, коефіцієнтного та інтегрального аналізу, і використовують значну кількість аналітичних показників та коефіцієнтів. Разом з тим, не всіх їх можна застосувати, наприклад, для аналізу фінансового стану діяльності малого підприємства. Основна причина цього – особливості фінансової звітності суб'єкта малого підприємства, як основи інформаційного забезпечення аналізу його діяльності.

Загалом методика фінансового аналізу підприємства передбачає реалізацію таких напрямів, як: оцінка рівня майнового забезпечення підприємства та його використання; аналіз ефективності використання власного і позикового капіталу; аналіз фінансової стійкості підприємства; аналіз платоспроможності та ліквідності, аналіз кредитоспроможності підприємства; аналіз ділової активності підприємства, аналіз прибутку і рентабельності; аналіз інвестиційної привабливості; діагностика ризику банкрутства підприємства. Водночас в умовах економічної кризи виникає особлива потреба у проведенні аналізу платоспроможності та ліквідності, фінансової стійкості, ділової активності, інвестиційної діяльності та фінансових результатів.

Відповідно методика аналізу саме цих напрямів потрібно адаптувати до потреб системи управління малих підприємств з урахуванням результатів моніторингу основних змін зовнішнього середовища.